

« zurück blättern vor »

SZABELTAS subst. m., ab 1611; ‘ledernes Behältnis, das am Wehrgehenk des Säbels hängt’ – ‘skórzana torebka zawieszona przy pendencie szabli’: 1610–1612 Bies.B. 2, L *W szabeltasie groszy mało*. ○ 1742 Jabł.Her., L *Na szabeltasach herb ich*. ○ 1775–1806 Teat. 16 8, L *Wchodząc huzar zawadza szabeltasem o drzwi*. ○ [LBel.] †1887 Krasz., Sw *S[[zabattas]] na papiery*. ○ [arch.] 1923 Gemb.Uzbr. 294, DOR *Miał on [rotmistrz] kolczugę i misiurkę na głowie, rusznicę, ładownicę z czerwonego safianu, pistolet za pasem, torbę skórzaną z różnymi przedmiotami, szabeltas, pokryty czerwonym sukmem*. – L, SWIL, SW, DOR (daw.) sowie BAN. ◇ **Etym:** nhd. *Säbeltasche* subst. f., ‘lederne, verzierte Tasche, welche die Husaren am Säbel hängen haben’, GRI. ◇ **Der:** *szablatašowe* subst. n. sgl., ‘eine Art Abgabe’, [hapax] 1622 Konf., SW, zuerst geb. SW; *szabeltaszno* adv., (1625) 1626 Falib.Dys. O 3, L, zuerst geb. L; *szabeltašno* adv., zuerst geb. SWIL. ❖ Das erste Glied des deutschen Kompositums wurde an poln. *szabla*, gen. pl. *szabel* angeglichen.

« zurück blättern vor »